

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

יו"ר החינוך העצמאי - הרה"ח רבי אברהם יוסף לייזרון שליט"א:

"הפרדו נא מעלינו, הניחו לנו לחנך את בנינו ובנותינו כשאיפתנו ומורשת אבותינו"

מתוך דברים שנשא בוועידה ארצית של מנהלי בתי הספר של החינוך העצמאי

פורסם ב"המודיע" עש"ק וישב תשע"ח

על דעתנו ללכת באופן נפרד, לגדל ולחנך את הצאצאים בדרך עצמאית ונבדלת מכל הפסולת והשעטנו המסכנת את קדושת החינוך של הטף.

המאבק מאז ראשית בריאת העולם, של יעקב עם שרו של עשיו נמשך עד היום הזה בדרכים שונות, הנה רק לאחרונה נודע כי מפקחות מטעם משרד החינוך הורו לגנות במערכת החינוך החרדי לדלג על פרשת עקדת יצחק בנימוק ש'הפרשה מעוררת חרדות אצל הילדים', כפי שאמרנו בראשית דברינו הם שעומדים חסרי אונים מול ההתדרדרות האנטי חינוכית בבתי הספר שלהם, מעיזים להתערב ולהכתיב דרכי לימוד בנושאים הנתונים אך ורק להוראתם והכוונתם של רבותינו ולשנות בסדרים המקובלים ונהוגים אצלנו מאז מעמד הר סיני.

אנו מתקרבים לימי חג החנוכה, בהם מתעוררים כל שנה מחדש האורות של הניסים והנפלאות שנעשו לאבותינו בימים ההם כבזמן הזה וגם כאן ההיסטוריה חוזרת על עצמה אלפי שנה, חז"ל אומרים על הפסוק "תוהו ובוהו וחושך על פני תהום", תוהו - זו גלות בבל, ובוהו - זו גלות מדי, וחושך - זו מלכות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל. היוונים דאז כמו המתיוונים של זמננו ביקשו לטמא את השמנים על ידי החדרת התרבות הזרה לתוך האור התורתי המשך בעמוד הבא <<<

לשמש להם ולכולם סמל, דוגמא ומופת לנימוסין, דרך ארץ וכיבוד מורים, עד שאנו קוראים להם: הפרדו נא מעלינו, הניחו לנו לחנך את בנינו ובנותינו כשאיפתנו ומורשת אבותינו, ותנסו להתמודד עם התופעות המחריות בחינוך הקלוקל שלכם שהגיע למצב מחריד הנובע מריקנות של התלמידים וחוסר כל ענין ערכי וחינוכי. אשריכם מנהלים יקרים במוסדותינו שהנכם זוכים לחנך את ילדי ישראל לא בחסות מאבטחים חלילה כי אם בחסותם והדרכתם של גדולי ישראל הנושאים באחריות לעתיד הדורות.

...הנה קראנו לאחרונה את פרשיות השבוע בבראשית, כאשר עשיו פוגש את אחיו יעקב נאמר "וירץ עשו לקראתו ויחבקהו" וגו', "וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך", ויעקב עונה לו: "הילדים אשר חנן האלוקים את עבדך" ואז מבקש עשיו מאחיו "נסעה ואלכה כנגדך" וכדברי רש"י - 'בשווה לך', עשיו מציע ליעקב בוא ונלכה ביחד עם הילדים, כפי שבזמננו הם קוראים לזה 'חינוך אחיד', תוכניות משותפות וכדומה להם, ועל כך עונה לו יעקב אבינו "אדוני יודע כי הילדים רכים וכו' יעבר נא אדוני לפני עבדו ואני אתנהלה לאיטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים וגו' - יעקב דוחה בתוקף את הצעותיו של אחיו עשו להתערב עמו בחינוך הילדים ועומד

...עלינו לדעת כי כל מנהל בית ספר משמש בתפקיד של מנהיג המופקד על צאן מרעיתו ונושא במלוא האחריות לגורלם ועתידם על כל המשתמע מכך.

...ועם כל הטרדות המנהליות והאתגרים הארגוניים המוטלים על המנהל, תפקידו העיקרי הוא ערכי וחינוכי, שהוא השמירה הקפדנית על החינוך בפועל, במיוחד בתקופתנו כאשר עלינו להתמודד ללא הרף בשמירה על חומת החינוך האמיתי, המקורי והשורשי כפי שקבלנו במורשת ובמסורת אבותינו דור אחר דור, מפני נסיונות ורוחות מסוכנות המאיימות לחזור לתוך בתינו, משימה כפולה ומכופלת מוטלת על המנהלים לפקוח עין ולהדוף בכל הכח חדירתם לתוך מחננו הטהור, המוגן מפני רוחות זרות ונאבק על עצמאותו החינוכית המלאה והמוחלטת. עם זאת אנו רשאים משום "ויגבה לבו בדרכי ה'", לזקוף קומתנו ולהשתבח בחינוך התורתי המפואר שלנו, המכה שורשים, ומניב פרי הילולים לשם ולתפארת, לעומת התופעות הקשות וההרסניות של אלימות ההולכת וגוברת למרבה החרפה במוסדות החינוך הממלכתיים שהגיעה לשפל נוראי וחסר תקדים בחומרתו, ...דבר שמגיע, למרבה התדהמה, אף לאיזמים ברצח.

...ואנו תמהים ומשתאים, כיצד עדיין יש למנהיגיהם החוצפה ועזות המצח לנסות להתערב בחינוך החרדי המפואר, היכול

האמת הנצחית

מול האוירה הכפרנית המוחדרת ע"י משרד החינוך

שמאחוריהם, ולכן ה'יראת שמים' של המחנך הוא מרכיב מרכזי ויסודי בהצלחת החינוך, משום שנפשו יהיב לו, ומכיון שכך לא ניתן לחנך לדבר שאינו חלק מהמהות הפנימית של המחנך שהוא חי את הדבר ומאמין בו.

מאותה הסיבה בדיוק, על המחנך להתאמץ ולקבוע את הדברים בפנימיות נפשו ככל האפשר, כדי שיוכל להעביר באופן מקסימאלי את מהות הדברים, כי על כן חינוך איננו העברת חכמה, אלא פעולה עמוקה בנפש המתחנך, וזה רק ע"י העברת נפשו של המחנך למתחנך.

[מרח"ג"ר מבריסק זצוק"ל אמר שמי שלא יודע להסביר סימן שחסר לו בהבנה, והחזו"א כתב באגרת שהתורה עוברת ע"י נשמת חכם חי, ועיין בס' 'עיני ישראל' להגרי"א ויינטרויב זצ"ל חלק חינוך עמ' תע"ב].

היחס למוות מתוך עבודת ה' - התחלת החיים האמיתיים!

בשבעים שנה האחרונות עומדים אנו מול צורת חיים שונה של העולם מאשר פעם, כשהוויכוחים בעולם היו על דתות (אלילים, נצרות, איסלאם) ואח"כ על אידיאלים (קומוניזם, פשיזם וכד'). היה זה משום שאצל האנשים האידיאל, היה גדול מהחיים עצמם וכל הנושא היה: מהו האידיאל!

בשנים האחרונות עדים אנו לתופעה חדשה-ישנה החודרת לתוך מחנינו, של הדחקת סיפורי מסירות נפש אמיתיים עליהם גדלו כל הדורות להלכה ולמעשה, ונשמעת הטענה שלא לספר זאת לפחות בגיל הרך משום שזה אכזריות במקרה הגרוע (של קלקול האומר) או שלפחות זה קשה הבנה לגיל הרך (במקרה שהאומר לא נתקלקל לגמרי), ולצערינו הרב טענה זו הולכת ותופסת מקום בלבותינו יותר ויותר, ולא חלי ולא מרגיש שזוהי דרך הרסנית שמוגיעה ממקומות פסולים ביותר.

אם הם דורשים שלא לספר על חנה ושבעת בניה, מעשה דר' אמנון ממגנצא, ועקידת יצחק, הרי עוד יתכן שיגיע היום והם ידרשו שלא לבאר את פרשת קריאת שמע, על פי פירוש חז"ל 'בכל נפשך' - אפילו הוא נוטל את נפשו!

ננסה להסביר בשורות אלו את המשמעות המעוותת של זמורה רעה זו המתאזרחת במחנינו רח"ל [אינני מתכוין להוכיח ממקורות שטענה זו איננה נכונה, אלא להסביר מאיזה השקפת עולם היא מגיעה, ומהי השקפת עולמינו, ושוב הדברים יתבארו ממילא].

הקניית 'חינוך', מהותו להוריק את פנימיות הרגשת המחנך לתלמידיו!

נקודה ראשונה שצריך לדעת כי עיקר החינוך איננו המילים שאותם אנו משמיעים ומספרים לילדים, אלא ההרגשה

»»» המשך מעמוד הקודם

הנצחי שלנו, ועל כך היתה נטושה מלחמת החשמונאים דאז, שגברו על המתיוונים.

מורי ורבותי, בתוך עמנו אנו יושבים ואין אנו מנותקים מהנעשה והמתרחש בארצנו בשנים האחרונות, הגמ' במסכת יומא אומרת שהעוון הגדול ביותר שאין לו כפרה רק מיתה, זה עוון חילול השם, וידועים דברי ה'רבינו יונה' ז"ל בשערי תשובה שעל עוון חמור זה ישנו דרך הצלה אחת והוא קידוש השם המכפר על חילול שמו יתברך. חיים אנו בתקופה שכבוד שמים מחולל ר"ל בראש כל חוצות, פורקי עול בלבושים שונים רודפים את התורה ואת לומדיה; שבת קדשנו נרמסת ונדרסת ברגל גאווה בהיקף חמור ביותר וחסר תקדים; מזייפי היהדות ומסלפיה באמצעות מקום המשפט שם

הרשע פוגעים בכל היקר והקדוש לנו מדורי

דורות, ובכללם חילול המקום הקדוש ביותר ממנו לא זה שכינה לעולם; פגעי הטכנולוגיה הורסים כל חלקה טובה ומטמאים את פלטרין של מלך; השכם והערב נשמעים דברי חירוף וגידוף ר"ל, וכולנו חרדים מהקטרוגים ח"ו על עם ישראל בארץ הקודש השרוי בסכנות חמורות.

...בשעה קשה זו לישראל על המנהלים והמחנכים של צאן קדשים דור העתיד דורו של משיח, לתרום את חלקם בהרמת כבוד שמים וקידוש השם שיכפרו ויגנו על כלל ישראל, וזאת על ידי מתן חינוך תורתי אמיתי לילדי ישראל, אותם הם מחנכים ומעצבים כשותפים להקב"ה ביצירת האדם ובבניית קומתם ודמותם הרוחנית

והמוסרית.

החינוך המיוחד שלנו המושרש ונטוע עמוק במסורת עתיקת יומין שקיבלנו דור אחר דור מאבותינו ורבותינו, הוא קידוש השם הגדול בעולם, למראה רבבות רבבות ילדי חמד, בהם גם רבים המגיעים ממשפחות המנותקים מכל זיק של יהדות, שתולים בחצרות בית ה', אלו הם בתי הספר כפי שנאמר במדרש רבה, עד שכל רואיהם מביטים עליהם בגאווה ובהתפעלות ומצביעים עליהם ואומרים, אשרי רבו שלימדו תורה כדברי חז"ל. זה מקדש את שם שמים ברבים,

...יעזרנו השי"ת נותן התורה ונזכה כולנו למילוי בקשתנו ותפילתנו, ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל, כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה.

כי אחד מני אלף לא ימצא שיגרמו לו החיים הנאות מרובות, אמנם למרות כל זאת העולם רודף אחרי התאוות בכל כוחו ובכל מאוודו, אלא שכולם מכירים בכך שא"א ליהנות מכל הדברים בעוה"ז, ולכך כל אחד בדרך"כ מסמן לו מטרה בחיים, איזה סוג של הנאה הוא יותר חפץ בו, ועבורו משקיע כל כוחו. מעתה ימצא כי יתכן שלצורך סוג זה של תאוה או הנאה יקריב תאוות והנאות אחרות עד כדי סבל, ומ"מ אף אחד לא יאמר שהוא סובל בשביל זה ומוסר נפש.

לדוגמא אדם שהחליט שברצונו להיות עשיר, הרי שישקיע בעבודה את כל כוחותיו על חשבון אכילתו, שנתו, ומשפחתו, הכל למען האידיאל ששמו כסף. האם נגדיר את עבודתו כ"סבל"?

הרוצה להיות ראש ממשלה, נשיא, מלך, ולקבל כבוד, הרי שחיי ממש אינם חיים בדרכו הארוכה לשם, עד שהכל שואלים מה לו ולצרה זו. אך כל זה שווה לו כדי לקבל כבוד, ואין שאר הדברים נחשבים בעיניו כסבל כלל. ק"ו בשנים עברו כשמלך רצה לכבוש מדינות ויצא למלחמה בגפו, שהסבל בזה היה נוראי עבורו, ולפעמים אף איבד את בניו ומשפחתו, ולעיתים אף את חירותו, והכל למען התאוה הזו של שליטה וכבישה, ואף אחד לא יגדיר את הדרך כאילו הוא סובל, כיון שהכל שווה למען המטרה.

הוא אומר שסבל הוא ענין יחסי, והכל לפי המתבונן והמעייין, ולסבול סתם נקרא סבל אבל למען כסף, כבוד, שליטה, מלוכה וכו', שוב אינו חשוב סבל כלל.

ואם כן הכל הוא ענין של סולם ערכים. וברגע שהינך מציב ערך נעלה מסוים בראש הסולם, כל הדברים בדרך אליו כשרות ולא נחשבות לסבל כלל, כיון שאינו סובל סתם אלא למטרה מסוימת המצדיקה זאת, ונהי כי הדרך בעוה"ז רצופה בקשיים ואתגרים, מ"מ לא נחשב ל"סבל", ומעולם לא שמענו תיאורים כמה העשיר סובל למען עשירותו (אפילו שבמציאות רוב העשירים חיהם אינם חיים).

אם בדורות הללו הכל נמדד בערכי הנאות העוה"ז, הרי בעבר האידיאלים היו נעלים יותר ועקרוניים יותר, ואז מצאנו בכל העולם נכונות לסבול הרבה יותר ואף למות למען הדת או האידיאל, מכיון שהאידיאל או הדת חשובה יותר מהחיים עצמם, הרי שסולם הערכים ממילא מעמיד את האידיאל כדבר ש"כדאי" למות בשבילו ו"שווה" למות בשבילו, ואיננו סבל סתם לשם סבל.

ובעין תורנית: מעתה נבוא לראות את הנושא בעין יהודית, הרי מבחינת סולם הערכים, שמירת היהדות והאמונה בבורא הוא דבר שאין שני לו, והינו הדבר החשוב ביותר שקיים בבריאה, וברגע שהוא הערך היותר נעלה, הרי שכל סבל "שווה" בשבילו, ואיננו נחשב כסבל אלא כדרך הרצופה אולי מהמורות ומכשולים, אבל אין זה סבל כלל, כיון שכל דרך להשגת אידיאל וערך נעלה כרוכה בווייתורים על ערכים חשובים פחות אף אם איננו בדרגה (כמו הג' דרגות שהובאו במסילת ישרים פרק ד'), מ"מ הערך של חיי עולם הנצח וההנאה מזיו שכינתו, שווה את כל ההשקעה הקשה לצורך כך, הרבה מעבר למה ששווה לעשיר לסבול בשביל ולצורך עשירותו, כיון שאנו

אך כיום כשערכי העולם המערבי הם 'אכול ושתה כי מחר נמות', וכל העולם כולו בא כדי להנות את הבריות מהנאות העולם הזה וכמה שיותר, ואין חוץ מהעולם הזה ולא כלום (עפ"ל), ממילא נוצר מצב ש"קדושת החיים" חשובים יותר מכל אידיאל ומכל עקרון ומכל ענין דתי, וכל העולם כולו בנוי ומושתת על העיקרון הזה, שעיקר תכלית החיים הוא ליהנות מהעולם הזה, וממילא אין דבר יותר גרוע מ'לסיים את החיים בעולם הזה'. לאמור: שלאכול חתיכת בשר טוב (סטייק בלע"ז), שווה יותר מכל העקרונות שבעולם, כי מה בינינו לבין הפרה והחמור, חוץ ממה שהם אוכלים עשב ואני בשר...

גישת חיים זו עמה מתמודדים אנו בשנים האחרונות, מאתגרת אותנו משתי בחינות שהתוצאה שלהם היא ההסתה והדחה לעקור יסודי היהדות ולהורות שאין לדבר על מסירות נפש, וכשנשים לב לדברים, הם יתבהרו כל צורכם.

א. העוה"ז איננו אלא פרזודור:

צורת החיים אשר כל יהודי אמור לחיות וכך לחנך את צאצאיו היא, כי העוה"ז איננו אלא פרזודור לטרקלין, ותכלית ביאתנו לעולם הזה הוא כדי לקיים מצוותיו ולכבדו ולזכות בכך לחיי העולם הבא שהם חיי הנצח והם העיקר, וגדולי הדורות המשילו המעבר מהעוה"ז להעוה"ב כמעבר מחדר לחדר ומעיר לעיר, וע"ז אמר הפסוק ותשחק ליום אחרון, כי אשר העביר את חיינו כראוי, הרי שיום המוות הוא יום שמח ושוחק בשבילו שסכ"ס מגיע לטוב האמיתי שכאן בעוה"ז לא היה אלא הכנה לכך.

ואף שכשנמצאים אנו בעוה"ז, מוזהרים אנו לחיות כאן ולא לסיים את חיינו כאן, והקב"ה נטע בנו לצורך זה רצון חיים עמוק וחזק בתוך נפשינו, כדי שלא יעלה על שום אדם צד מחשבה לסיים את חייו, ואנו מצווים 'וחי בהם' ונשמרתם לנפשותיכם. מ"מ אין זה משנה כלום מעיקרי הדברים, כי אין העולם הזה אלא פרזודור והעיקר הוא הטרקלין שהוא העוה"ב.

ואם זוהי צורת החשיבה של כל יהודי, שוב כל המושג 'מוות' הינו מפחיד הרבה פחות, כיון שאין עיקרו אלא מעבר לחיים הנצחיים, ואם נחיה את הדברים באמת, אף ילדינו יחיו כך ובצורה בריאה וטובה, כיון שהילדים קולטים ומתחנכים לפי הרוח והנשמה שנושמים הוריהם ומחנכיהם.

וכאשר זהו החינוך אין שום מבוכה כיצד והיאך הילדים יעכלו את הדברים הנראים קשים ומפחידים, כי אדרבה! כשנושמים וחיים כך, שהעוה"ז איננו אלא פרזודור, אף הילדים ינשמו ויחיו כך, וזהו עיקר חינוכנו.

ב. סולם ערכים שונה:

ויש כאן נקודה נוספת. הנחת יסוד פשוטה היא כי כל המושג "סבל" הינו מושג יחסי, והרבה פעמים אדם יעבור סבל נוראי ולמרות זאת לא נתאר זאת כסבל, הרי כבר לימדנו המסילת ישרים

לארה"ק במדה מסוימת ישבנו במנוחה וגם הפרנסה התרבתה ועולם התורה גדל. אמנם אם עד לא מזמן עוד היו איתנו דור של מוסרי הנפש, הרי שהם הלכו לעולמם וקם לו דור חדש שאיננו מכיר כלל מסירות נפש מהי, ויושב לו תחת גפנו ותאנתו, ומאיך אף שאולי אין שמדות בכח, מ"מ יושבים עלינו לכלותינו מבחינה רוחנית בפה רך, ומנסים להחדיר לנו מושגים וערכים שיעקרו את החרדיות שלנו מכל תוכן, ואנו ישנים!

וכאן הבן שואל, הרי כל צורת חינוכינו הוא למסירות נפש, א) כיון שזהו כל צורת היהודי, ומי שחושב שהמחנך לתו"ש ללא מסירות נפש יש לו עכ"פ תורה ויראת שמים, טועה הוא, ואין לו ולא כלום, וכל הטוענים כי הדור חלש ואיננו מסוגל ליותר הרי זה עקירת עיקר הדת, כי כל מהות היהדות עם עבודת ה"ת היא למעלה מן הטבע. ב) מכיון שאין אנו יודעים מתי הרגע הבא שבו נצטרך ונצטווה למסור את נפשינו, ואם לא נחנך ונתחנך לזה, ברגע האמת עלולים אנו בבת אחת למצוא עצמנו, שאיננו מסוגלים לעשות את המצווה עלינו.

ושוב השאלה נוקבת עד עמקי תהום, האם לפי צורת חינוכינו היום, חושבים אנו כי נצליח להעמיד דורות של מוסרי נפש בלבב שלם, או שמא רק למחצה לשליש ורביע ואף פחות מכך... נקודה זאת צריכה להיות המודד העיקרי, האם העמדת החינוך הינו כראוי אם לאו, ואם אין תשובתינו ברורה בזה, הרי עלינו לעשות חשבון הנפש עד עומק התהום, היכן תעינו ובמה עלינו לשפר.

עוד נקודה חשובה, גם רופא מנתח, מעשיו נראים כאכזריות, ומ"מ כל בר דעת ואף נער קטן מבין שזו הרחמנות הגדולה ביותר, כיון שמעשיו נעשים להצלת חיים, והחיים יותר חשובים מהניתוח. נמצא שהכל תלוי היכן הצבנו את 'סולם הערכים' מה יותר חשוב ממה, וכשאנו מחנכים ששמירת היהדות והאמונה בבורא הוא **עצם החיים** שלנו, ממילא כל מסר של מסירות נפש, יובן במוחש בצורה הכי פשוטה וברורה, והילד יקלוט זאת על הצד הטוב ביותר. וזו ורק זו הסיבה שבעבר הדברים הללו היו פשוטים וע"ז גדל כל ילד ועל השו"ת המופיעים בראשונים כיצד במסעי הצלב אנשים לקחו סכין וברכו "על השחיטה" ושחטו ילדיהם כדי שלא ילכו לשמד, וכל אחד הבין שזהו עיקר היהדות וע"ז צריך לחנך את הילדים מקטנותם. והנה היום צצים להם לפתע כל מיני קולות שונים ומשונים בענין, וכל הנידון והנושא מתחיל בגלל שחדרו לתוכינו ערכים זרים ופסולים, כאילו העוה"ז יש לו תכלית בפנ"ע, והנאות העוה"ז יש להם איזה משקל כלשהו. ולמען ליהנות מהעוה"ז עצמו, פשוט ומובן לכל אחד שראוי גם לסבול. מ"מ למען ערכים אחרים של העוה"ב וקיום הדת, אין זה כל כך פשוט שערכי העוה"ז חשובים פחות ושצריך לוותר על החיים בעוה"ז עבור כך, ושוב ברגע שאין זה פשוט א"כ זה נקרא סבל ואכזריות, ולא יקלט בעיני הילד כראוי.

ג. עלינו להעמיד את נושא החינוך למסירות נפש:

חייבים אנו להתבונן קצת בתקופתינו מבחינה היסטורית, הן קרוב לאלפיים שנה אנו בגלות. צרות רבות רדפנו, הרבה שמדות והריגות עברו עלינו, וכך היא צורתה של הגלות בעצם עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

אמת, ישנם תקופות בגלות שבהם היו שנים מעט אשר עם ישראל ישבו בשלווה במקומותיהם [בד"כ זה היה בכל ארץ בתקופה אחרת, בעוד שבמקומות אחרים היו שמדות והריגות], זמן זה לפי המפרשים נעשה כדי שיוכלו להתמקם במקום ושזרעו זרעי התורה וינטו כדי שלא תשכח תורה מישראל [כעין גלות החרש והמסגר קודם החורבן], אבל צורת היהודי בגלות תמיד היתה שהוא מוסר נפשו לשמדות והריגות למען שמו יתברך.

אלא שתקופה זו נושאת בחובה גם סיכונים של 'וישמן ישורון ויבעט', ואכן בכמה מקומות אבדו לעם ישראל קהל רב מחמת תקופות אלו [לימוד הפילוסופיה בספרד בתקופת תור הזהב, ההשכלה בגרמניה, ועוד], משום שכל זמן שהיהודי תחת גלות, הרי הוא חי בכל מאודו ובכל נפשו את המסירות נפש לתורה, והרי הוא מחנך את עצמו בכל רגע ורגע למסור הנפש למען שמו יתברך, והיאך תתקרב נפשו כאשר הוא בדרגה כזו, משא"כ כשיושבים בשלווה ואין המסירות נפש להלכה למעשה מיד, יכולה דרגה זו להתרופף קמעה, ואז אחריתה מי ישורנה.

צריכים אנו לדעת שזהו המצב בו אנו נמצאים. לפני תשעים שנה החלה שואה גדולה ושמד גדול ברוסיה ועוד, אמנם כשבאנו

דעתו של הגאון האדיר רבי יעקב קמינצקי זצוק"ל ראש ישיבת תורה ודעת בארה"ב אודות ספרי ה"קומיקס"

פעם אחת שאל מנהל מחנה קיץ את ר' יעקב, מה עליו לעשות עם חוברות ה"קומיקס" (סיפורי עלילות מצויירים לילדים) שהוחרמו בידי חלק מן המדריכים. ר' יעקב הסביר לו כי הנזק העלול להיגרם מחוברות אלו אינו רק בעטיו של תוכנו, אלא בשל העובדה שהתמונות מונעות מן הילד כל צורך להפעיל את שכלו, ולדמיין את מראה הסיפור אותו הוא קורא. במקום להרחיב את דעתו של הילד, גורמות חוברות אלו לניוונה. מתן רשות לילד לעיין בחוברות ה"קומיקס", כך אמר, דומה במשמעותו הרוחנית לקשירת זרועו לצד גופו...

מתוך הספר "רבי יעקב קמינצקי"

פרק י"ט "חנוך לנער" עמ' 409

לימודי הבל לשינוי סולם הערכים של בנות ישראל

במקביל לתוכניות נוספות לבנים ובנות ע"י מחלקת החינוך של העירייה

או מטעם המשרד לאיכות הסביבה. בתוכנית משתתפים 40 בתי ספר בירושלים וביניהם מבתי הספר של החינוך העצמאי. התכנית מופעלת כחובה ולא בתור תכנית חווייתית רשות. כאשר תכנית זו איננה היחידה והיא כהמשך לתכניות שונות שהוכנסו בשנים האחרונות, הגורמים להשפעה אבסולוטית בלתי הפיכה על תפיסת העולם של החניכות.

* * *

במקביל קיימת בעירייה מחלקה בשם "היחידה לחינוך לקיימות המחלקה למדע טכנולוגיה וקיימות, מנהל חינוך ירושלים", שמטעמה נשלחה הודעה בחודש אלול תשע"ח, לכל בתי הספר "בית יעקב" והתנ"ם החרדיים, על קיומם של סיורים במסגרת תכנית "איכות הסביבה קיימות", וזה נוסחה: "הנכם מוזמנים להשתתף בשלש תוכניות יחודיות וחוויות של שנועדו להכיר את אחורי הקלעים של העיר, התוכניות מאפשרות היכרות עם המערכות העירוניות התומכות בשמירה

לבתי הספר הממלכתיים ואחותם הממלכתיים דתיים.

במה דברים אמורים:

לאחרונה נודע על תכנית מבית "המחלקה לתכניות חינוכיות של אגף החינוך בעיריית ירושלים" שנועדה להחדיר ולהאדיר בקרב בנות ישראל את ערך המיחזור כערך נעלה שראוי לו להיות כחלק מסולם הערכים בחיינו.

למרבה התמיהה, הפרוייקט מבוצע במשותף עם בנות ובוגרות "מרכז בית יעקב ירושלים" (הסמינר החדש) אשר נטל חסות רשמית על הפרוייקט תחת הלוגו: "יוזמה - שע"י מרכז בית יעקב, תוכן וטכנולוגיה בשירות החינוך" (או בשמו הנוסף "יוזמה - מרכז לפיתוח תוכן ותכניות שע"י מרכז בית יעקב") ובשיתוף "עיריית ירושלים - האגף לחינוך חרדי המחלקה לתכניות חינוכיות אגף תברואה מדע וטכנולוגיה".

התכנית לכיתות ה-1 מתקיימת בבתי הספר בשעות הבוקר בזמן הלימודים כאשר ביום הראשון מוקרנת מצגת מקצועית ומעניינת במיוחד להכרת ערך המיחזור בליווי הסברים. בהמשך ביום השני מופעלים חדרי פעילות ע"י צוות סמינריסטיות, בהם מוצגים אמצעי המחשה ויזואליים ומצגי הסברה שונים ללימוד מקיף וכוללני של נושא המיחזור כאשר כל תלמידה מקבלת בסיום למזכרת 'מחזיק מפתחות' מעוצב ומושקע המאגד בתוכו את הערכים הכ"כ חשובים שנלמדו וחוו התלמידות...

הצוות שמגיע לבתי הספר מורכב משש בנות הסמינר. הן באות ביום השני לפעילות, ומפעילות את חדרי הפעילות. ביום הראשון לפעילות מגיעה מדריכה שלא זוהתה כחלק מהצוות הסמינריסטי, ויתכן שהיא מגיעה היישר מטעם העירייה

מקדמת דנא היה התכלית והמטרה של בתי הספר של בית יעקב אך ורק לחנך את בנות ישראל לערך התורה ללימודה ליראת שמים לצניעות ומידות טובות וכן הלאה בסולם הערכים התורנית.

אלא שבשנים האחרונות ניכרת ירידה ומגמה חמורה של שינוי כל מתכונת החינוך ברוח בית יעקב המקורית.

עם חלוף הזמן משתנים הכללים, מה שהיה חשוב פעם, פחות חשוב היום, ומה שלא היה לו כל חשיבות בעבר, היום הפך ליעד חינוכי במתכונת החינוך של בתי הספר.

כן, דברים משתנים, הגישה הפסולה הרווחת לאחרונה שא"א לחיות ולחנך את הדור הבא כמו לפני עשרות שנים נותנת אותותיה באופן גלוי על המתרחש בבתי הספר לבנות. הדור הוא דור של קידמה לכל הדעות ולא יתכן להישאר מאחור...

* * *

זה מה שקורה לנגד עינינו, אט אט חודרים לבתי הספר של בית יעקב מושגים ולימודים שלא שמענו עליהם מעולם ונכנסים לאחרונה בדלת הקדמית באין פוצה פה ומצפצף.

כבר אין המדובר בלימוד מופרז של לימודי חול שזה היה מרכזיותה והבשורה של "תכנית הליבה" ההרסנית. מושגים שאין להם שום קשר ליהדות, ליראת שמים, למידות טובות, אלא האדרת מושגים המוערכים בקרב העולם המדעי הנכרי והחילוני, תמורה זו נעשית בשילוב ידיים עם המימסד השלטוני הכפרי המציע הון רב לכל פרויקט אפשרי מסוג זה המקדם את מטרתו השפלה לדחוק מחינוך בנותינו ככל האפשר את הערכים הנעלים שהיה נחלתן כל הדורות ולהשריש יתר יחס ומחשבה לערכים אוניברסליים גויים-חילוניים שמקומם מאד מתאים

בושה לדבר אודותיהם. אוי מי יגלה עפר מעיניך - מרת שרה שנירר ע"ה - שכה עלה בגורלו של מפעל חייד, עליו מסרת את נפשך לגדל דורות של בנות ישראל צנועות וטהורות. אוי מי ינוד לך ירושלים, שאלו הן הנסיונות העומדים בפני צאצאיך! תמורת לטעת את 'ירושלים של מעלה' בליבות בניך ובנותיך, לחנכם כי רק בכך שומרים אנו עליך, תמורת זאת מנגישים לנוער החרדי דרכים של שמירה מזוייפת עליך ועל קדושתך, ומה שהבינו אומות העולם בימי קדם להגיע אליך ולנשום מעט מניחוח קדושתך, לדאבון לב - בניך בקרבך אינם מבינים, ש"שמירה על ירושלים נקיה", ו"שמירה על החי בירושלים", ו"שמירה על המים בירושלים" המה הבלי הבלים, המכבים אורה של ירושלים מלבותיהן של בני ובנות ישראל הכשרים והכשרות, הם הממלאים את מוחם ותשומת לבם - לדאבונינו.

הורים יקרים תנו דעתכם על צאצאיכם ושמרו עליהם מכל משמר!

או אוגרים, כלבים או חתולים, עד שעליהן ללמוד כבר בצעירותן כיצד "לטפח יחס חיובי לבעלי חיים", ו"לשמור על בריאות בעלי חיים והאדם" (כמובן שבעלי החיים לפני האדם... שהרי הנקלע לשכונה חילונית, פוגש את אותם משועממים, המסתובבים בחוצות לא עם עגלה ותינוק חמוד בתוכו, כי אם עם כלבלב שלעיתים אף לבוש בבגדי שרד...).

השקעת מוחם של הבנים והבנות בכמות ובאיכות של נושאים נבובים דוגמת "מיחזור, שימוש חוזר, פסולת להטמנה, מכון לטיהור שפכים", וכל המסתעף, לא ישמשו להם ולא יקדמו אותם בחיי היומיום שלהם לשום מקום. מלבד מה שזה דוחק את תשומת הלב מהשאיפות הנעלות של תורה וירא"ש, כמובא בחז"ל (מד"ר שה"ש א, כא): "מה השמן הזה כוס מלא שמן בידך ונפל לתוכו טיפה של מים ויצאת כנגדה טיפה של שמן, כך אם נכנס דבר של תורה ללב יצא כנגדו דבר של ליצנות, נכנס ללב דבר של ליצנות יצא כנגדו דבר של תורה".

אוי לנו שהגענו למצב שצריך להכביר אודות תוכניות שכאלו, שעד לא מזמן היה

על הסביבה בעיר, מעלות סוגיות של קיימות עירונית ומעוררות את התלמידים להתבונן בסביבה ולהיות שותפים ומעורבים בשמירה עליה, התוכניות פותחו, נתמכות ומבוצעות בתיאום ושיתוף עם גורמים עירוניים נוספים".

וכאן מפורטים שלל התוכניות. האחת: "שומרים על ירושלים נקיה" שבמסגרתה נקראים התלמידים והתלמידות (כיתות ב-ד) להגיע ל"מרכז התחזוקה של עיריית ירושלים בגבעת שאול", שם הם ילמדו על: (1) צמצום צריכה והפחתת פסולת להטמנה. (2) הפרדת פסולת. (3) מיחזור. (4) שימוש חוזר.

השניה: "שומרים על החי בירושלים" בו מוזמנות התלמידות (משום מה "בנות בלבד") (כיתות א-ו) להגיע ל"שירות הוטרינרי העירוני", שם הן לומדות על: (1) טיפוח יחס חיובי לבעלי חיים (!). (2) היכרות עם השירות הוטרינרי. (3) שמירה על בריאות בעלי חיים והאדם.

והשלישית: "שומרים על המים בירושלים" בו מוזמנים התלמידים והתלמידות (כיתות ד-ו) למאגר המים של ירושלים, ולמכון לטיהור שפכים (שורק), שם הם לומדים על: (1) מקומות המים של ירושלים. (2) טיפול במים: אגירה, טיפול בשפכים. (3) חיסכון במים.

* * *

אמנם אין בידינו מידע על מספר בתי ספר ותתי"ם המשתפים פעולה עם סוירים אלו, אך כאשר היוזמה היא של אגף החינוך בעיריית ירושלים שיש לה "מחלקה לתוכניות חינוכיות" ורכזת הפרוייקטים היא חרדית, חזקה שיהיו מוסדות שיפלו כפרי בשל בפני הפיתוי ויישתפו פעולה עם סוירים אלו.

מובן מאליו שלא ראוי לבת ישראל כשרה וצנועה לערוך "היכרות עם השירות הוטרינרי"! המפגש עם אלמנטים מגושמים אשר 'עגלים ישקון', ודאי יפגע בסולם הערכים הנעלה והנאצל של בנות ישראל הטהורות העתידות לבנות ביתן על אדני התורה ויראת שמים.

בנותינו אינן עתידות לגדל בביתן שפנים

"והעוון הזה הוא ממש כטומאת מקדש וקדשיו"

...ומי יודע אם לא כל הצרות המצויות לעם הקודש הש"י ברחמי ירחם ויחון, אם לא המה בסיבת מיעוט השגחה על תינוקות של בית רבן, שהיו מעולם תמיד למחסה ולמסתור בגזירות היותר קשות, כידוע מחז"ל בגזירת המן שאסף מרדכי לפניו התינוקות של בית רבן וקולם הגיע למעלה.

והעוון הזה הוא ממש כטומאת מקדש וקדשיו ככתוב בתורה בפ' המולך "ואם העלם יעלימו וכו'". חזקו ואמצו להשיב לב הבנים לאביהם שבשמים, ובזכות זה נזכה לראות בהקמת קרן התורה ובישועתן של ישראל כלל ופרט. כעתירת לב ונפש המחכה לישועה קרובה.

הק' יוסף חיים זאנענפעלד

...וכבר גליתי דעתי שיש הרבה לתלות כל עניני צערן של ישראל בכל מקומות מושבותיהם על ביטול תינוקות של בית רבן מחינוך הישן. השי"ת ירחם וישלח לנו מורה צדק משיח צדקינו בקרוב. כעתירת לב ונפש המאווה לישועה קרובה.

הק' יוסף חיים זאנענפעלד

סמינר ל"אזרחות"

לכבוד המערכת הנכבדה

כבר התרעתם פעמים רבות ע"ג גליונכם, על לימוד "אזרחות" בסמינרים ולאחרונה אף בבתי הספר של החינוך העצמאי. ברצוני ליידיע את הקוראים הנכבדים, כי מגמה זו הולכת ומתרחבת ובימים אלו הגיע לידי חומר לימודי של שיעור באזרחות, מסמינר מפורסם בעיר... הכולל 'דפי הכתבה' של מורה לתלמידותיה, בפרשנות מעוותת על ענייני דת ומדינה וכן דפים מודפסים (המצורפים בזה) עם מושגים על "השרות הצבאי" לפרטי פרטים, מה תפקידו של הצבא, מהו תפקידו של "משרד הבטחון", השירות בצבא, מילואים וכן הלאה. וכן על "יחס גמולין בין מדינת ישראל ליהדות התפוצות, על מדינת ישראל כמדינת העם היהודי מוטלת האחריות לדאוג לשלומם ולבטחונם של היהודים בכל מקום בעולם וכו'."

בנות ישראל האמונות עלי צניעות וקדושה - פְּנֵה! על שהגעתן למצב שהאחראים על החינוך שלכם, מרשים לעצמם בשאט נפש להלעיט את מוחכם הטהור ברפש מחריד זה, ולהתעסק במפעל שהינו הסחי והמיאוס של תחתית השאול.

בנות ישראל טהורות! אל תתנו דמי לכם! התקוממו ואימרו, לא! אנו רוצות להשאר בתומתנו. אנחנו 'אזרחיות' של הקב"ה ותורתו הק' בלבד, ולא אזרחיות של המדינה שחרטה על דגלה כפירה ומרידה בה' ובתורתו, ושל הצבא שהינו הזרוע המבצעת לתהליך מרדני זה.

לימוד מקצוע "אזרחות" בסמינר, מכניס אותנו בעל כרחנו ל"כור היתוך" של ההווה ה"ישראלית", והקרירות שאתם מכניסים בלבנו שסופו מי ישורנו, מידכם יבוקש!

אברך כאוב מעיר...

בס"ד

השרות הצבאי

ההתייחסות לצבא מבחינה השקפתית
כל מדינה דואגת לקדם פני סכנות האורבות לה מן החוץ. בעייה זו מטפל במסגרת הממשלה
אולם עצם תפקיד הלחימה בשעת הצורך מוטל
ועליו רק לבצע את המשימה המלחמתית במידה שתוטל עליו. אם הצבא מתעלם
מהגדרה זו של תפקידו ומפקדיו מבקשים לקחת חלק פעיל בחיים המדיניים עלולה להתעורר סכנה של
כך גם אסור על אדם המצא בשרות פעיל להופיע בפומבי באסיפות מדיניות
ולהצהיר

תפקיד משרד הבטחון

על משרד הבטחון מוטל לטפל בבעיות הבטחון במידה שאינן חורגות ממסגרת החיים האזרחיים הרגילים

- כוח אדם -
- חימוש -
- אספקה - החל מישונו וגמור בצרכיו של החיל הפרטי.
- בינוי -
- שיקום - דאגה לנכי צה"ל למשפחות שכולות וליתומי החילים.
- פיקוח כספי -
- נוער -

השרות בצבא

כשמגיעים לגיל 17 מקבלים צו התייבבות שמחייב להופיע בלשכת הגיוס שם נבדקים
בגיל 18 מקבלים _____ שמחייב להתייבב מחדש בלשכת הגיוס שם מחליפים את
פנקס _____ בפנקס _____. חובת הגיוס לשרות סדיר חלה על גבר ואשה מגיל _____ גברים
מגויסים ל- _____ ונשים _____, נשים נשואות פטורות מחובת שירות סדיר, וכן נשים בלתי
נשואות מטעמים _____
שרות מלואים
גם אחרי סיום השרות הסדיר אין האזרח פטור מחובת שרות, גברים עד _____ ונשים רווקות או
נשואות ללא ילדים עד _____. עד לגיל 39 שרות המילואים הוא _____ לכל שנה ועוד יום
אחד לחודש מגיל 40-49 ימים רצופים בשנה ויום אחד לחודש, מגמות השרות במילואים לשמור על
מדינה כדי שיוכלו להקרא לשרות _____
מכיון שהצבא זקוק _____ ששרותם בצבא יהיה _____ והם יהיו נכונים לשעת חרום בכל רגע
* בלי תהליך של גיוס הדורש תמיד זמן מסוים משימה זו מוטלת על _____ אנשים אלו מקבלים
משכורת _____

יחסי גמולין בין מדינת ישראל ליהדות התפוצות

על מדינת ישראל כמדינת העם היהודי מוטלת האחריות לדאוג לשלומם ולביטחונם של היהודים בכל מק
בעולם, ואכן, במהלך שנות קיומה היו מקרים שבהם נחלצה המדינה לצזרתם של יהודים ושל קהילות יהודי
שהיו נתונים בסכנה.

במספר מישורים:

בתחום הכלכלי: איסוף תרומות כספיות באמצעות "המגבית היהודית המאוחדת" (שנוררים...) וארגון מגבי
לטובת מוסדות שונים.

בתחום האהדה למדינה- השדולה למען ישראל הפועלת בקוגרס האמריקאי ומפעילה את השפעתה
חוגי הממשל בכל נושא הקשור למדינת ישראל, _____

מוניעת מכירה של נשק למדינות ערב או לצמצומה.

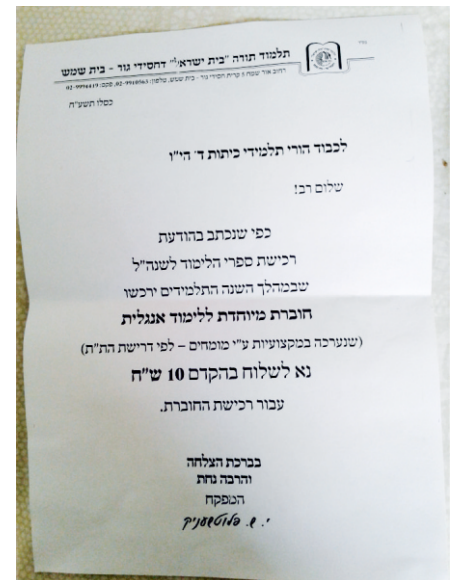

מה לאנגלית בתלמוד תורה!?

כבוד מערכת קול החינוך" שלום וברכה.

לצערינו המצב בשדה החינוך החרדי נמצא במדרון תלול, באין מעצור. המחוז החרדי ביחד עם אלו שמשתייכים עמו פעולה מבפנים, הורסים כל חלקה טובה, ודברים שבעבר הלא רחוק איש לא היה מאמין שביום מן הימים נגיע אליהם, קורים לנגד עינינו והשקט ממשיך לשרור כאילו מאומה לא קרה.

מצו"ב הודעה שנשלחה להורי ילדי כיתות ד' בת"ת חסידי בבית שמש, בו מודיע המפקח על "רכישת ספרי הלימוד לשנה"ל שבמהלך השנה ירכשו חוברת מיוחדת ללימוד אנגלית", ומוסיף בסוגריים שהיא "נערכה במקצועיות ע"י מומחים לפי דרישת הת"ת".

ברצוני להעתיק לשון קדשו של הגה"ק מרן בעל חידושי הרי"מ זיע"א, במכתב שכתב אודות שינוי "בדבר מועט" בדרכי החינוך המקובל וזל"ק:

"יום ו' ער"ה תר"ד לפ"ק

...בהיות אצל רו"מ ודברנו אודות הרעה אשר חורשים רשעי ופריצי עמנו, להשבית תינוקות של ב"ר, אשר על הבל פיהם העולם עומד, ולעשות סדר כחפצם - - - והנה אבקש והחלה מאד מרו"מ אשר אתו החכמה והמדע, לעשות כל מה דאפשר בענין הזה, אשר מחשבותם לא תקום, ואל יקטן בעיניו כי אין לשער ולספר המסתופף מזה אף בדבר מועט לשנות הסדר מתשלב"ר.

ואקווה כי רו"מ יכול לעשות בזה הרבה, ורק אלקי ישראל יהיה בעזרו, כי מי שיכול לעשות טובה לישראל קונה לו חיי עוה"ב, בפרט בדבר גדול עצום כזה.

הק' יצחק מאיר בהרב מור"י ז"ל חבל שהממונים על חינוכם של ילדי ישראל הקדושים, מזלזלים ביסוד אשר עליו עומד העולם. ו"אין לשער ולספר המסתופף מזה" - כלשונו הטהור של רבן של ישראל בעל החידושי הרי"מ זיע"א. היכן היא האחריית לפרוץ גדר בחומת החינוך הטהור, כאשר מאז ומתמיד לא היה כדבר הזה בשום תלמוד תורה באר"י.

הרי מי שעומד מאחורי רעה זו, הם "רשעי ופריצי עמנו" שמטרתם "להשבית תינוקות של בית רבן, אשר על הבל פיהם העולם עומד" (כלש"ק). הם הרי מעוניינים "לעשות סדר כחפצם", ולפתוח בכך את שערי ההשכלה והיציאה לשוק העבודה החילוני על כל המשתמע.

אמנם כפי הנראה ההימנעות מכך, תעלה במחיר 'דמים', אך האם חינוכם הטהור של ילדי התשב"ר אינו שווה פי אלף? האמנם תמורת תקציבים, הכל עומד למכירה? ח"ו.

עצרו נא את ההתדרדרות בעוד מועד! החותם בצער ובצפיה לישועה קורא מבית שמש

"המחוז החרדי" זורע הרס וארס בגני הילדים באשקלון

לכבוד מערכת קול החינוך. ב"ה שזכינו לבמה בה ניתן להתריע על תחלואי החינוך שהולכים ומתרבים מיום ליום באופן מבהיל ומדאיג.

כאחד מתושבי אשקלון הנני להביא מספר ידיעות על הנעשה בגני הילדים בעיר, ומעשה שהיה כך היה: מפקחת "המחוז החרדי" בשם... נכנסה לאחד הגנים בעיר, ואמרה לגננת שאינה רוצה שפינת השבת תתנוסס בראש כל חוצות, ועליה להוריד את הנרות ושאר סממני השבת, וכן שלא תלמד נושא על השבת אלא שביום ששי יעשו שעה עם שירים של שבת וממתקים (כאילו שהשבת היא רק שירים וממתקים ולא עונג רוחני עפרא לפומה) וכך היה שאותה גנת הורידה פינה זו וכן אינה מלמדת נושא שבת.

לאחר בירור בכמה גנים חרדיים באשקלון התברר הדבר במלוא חומרותו, שמפקחת זו ניגשה גם שם ודרשה שלא ישמרו את (נושא) שבת.

ועוד מעשה באחד הגנים החרדיים היה לוח שנה על הקיר עם ציון "יום הזיכרון" שבדו מלבם לגדולי ה"אומה" שר"י ב"ג הרצל "חווה המדינה" ז'בוטינסקי וכן ציון "יום העצמאות",

ולא מזמן ראיתי גם באחד הגנים הנ"ל דבר חדש נושא של 'ארץ ישראל' עם מפת א"י עם כיתוב על המפה "ישראל שלי", וכשהתבוננתי אני רואה מודעה בסמוך למפה וחשכו עיני, המזרחי במלא הדרו ובגנים חרדיים! וכך נאמר שם: "יש יום אחד בשנה, יום הולדת למדינה שלנו הקטנה, בו נרים את הדגל ונשמחה וכו'" הערתי על הדבר לגננות ואמרו שלא שמו לב לזה.

כלומר גם הגננות עם כל היראת שמים שלהם לא שמים לב לפעמים לפרטים ה"קטנים" שמכניס המחוז ה"חרדי" חילוני וצריך לזעוק על הדבר.

אברך מאשקלון